

TRAMUNTXANETA

Colla Castellera de Figueres

Nº 6 - Setembre 2002

SUMARI:

Presentació:	pag. 3
Escrit de l'Alcalde:	pag. 5
Entrevista als castellers	pag. 7-9-11
Activitats extra castelleres	pag. 13-15
Sis anys de castells	pag. 17
El pom de dalt - La pinya:	pag. 20-21
Passatemps:	pag. 23
Els nostres "Bolos":	pag. 24 a la 29
Malalts de castells:	pag. 31-33
En Quim...	
un casteller trapella:	pag. 35-36-37
Reflexió:	pag. 38

CRÈDITS:**Edita:**

Colla Casteller de Figueres
Apartat de Correus, 229
17600 Figueres
[Http://ccf.intercomgi.com](http://ccf.intercomgi.com)
email: ccf@intercom.es

Coordinació:

Carme Vilagran

Els que han escrit:

Joan Armangué
Jordi Fèlix
Joan Campos
Joanlu
Joan Francesc Ferrón
Anna Iglesias
Gregori Peral

Col.laboracions:

L'equip de mainada de la colla

Fotos:

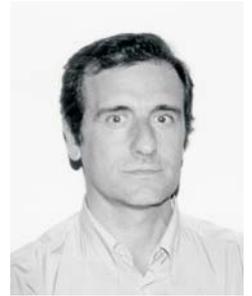
Arxiu de la colla

Composició i impressió:

Dissenympress - Figueres.
Tel. 639 30 77 88

La Colla Casteller de Figueres i la seva Junta Directiva no s'identifiquen necessàriament amb les opinions expressades en els articles i escrits de la revista.

SALUTACIÓ DEL PRESIDENT

Com cada any, ha arribat el mes de setembre i, amb ell, la nostra revista Tramuntxaneta.

Aquest any és un any que en participació de Castellers, no estem gaire sobrats, per aquest motiu una de les primeres coses que us voldria demanar és que tots plegats, petits i grans, no deixem que la vostra-nostre Colla s'ensorri.

¿Teniu ganes que la Colla continuï existint?. Si és així, doneu un cop de ma a la junta que tinc l'honor de presidir, que estem treballant perquè els Castellers que assisteixen als assajos i participen activament a les actuacions, s'hi sentin a gust i continuïn intentant aconseguir grans castells per a la nostra colla.

També estem treballant perquè tots aquells que, per algun motiu, s'han sentit una mica decebuts per la Colla, repreguin novament l'entusiasme que els caracteritzava un temps enrera i d'aquesta manera poder fer l'esforç de tornar a passar el llindar de la porta de l'Escorxador, que seran rebuts, de ben segur, amb un fort entusiasme.

Una de les coses necessàries perquè una colla funcioni i tingui els seus fruits és el local d'assaig. En el nostre cas, ja fa uns anys que estem treballant conjuntament amb l'Ajuntament perquè això sigui una realitat. En aquest moment, la foscor del túnel sembla tenir ja una llum al final, doncs, tal com ens va dir el Sr. Alcalde el dia del sopar del 5è. aniversari, s'ha encarregat a l'arquitecte municipal la viabilitat de poder-nos ubicar a l'estructura de formigó que formava la sitja de talc, al costat del supermercat Intermarché

Com es pot veure, tots els actes realitzats des de la Colla estant encaminats a que la gent se senti participativa i com en família, i a la vegada disfruti a l'hora de fer castells, doncs és l'única manera que aconseguirem grans fites en el món casteller.

Cordialment
Jordi Fèlix i Franquesa

JOAN ARMANGUÉ
Alcalde de Figueres

Un any més la Colla Castellera de Figueres em convida a saludar els lectors de la seva revista, aquesta que teniu a les mans; una publicació pròpia que un cop l'any ens posa al dia de la trajectòria que els nostres castellers han seguit al llarg dels dotze mesos que hem deixat enrera.

El cert és que del 1996 que es va crear la colla i des de la seva presentació a la plaça de l'Ajuntament aquelles Fires del 1997 ha passat molt de temps i s'han viscut molts esdeveniments a nivell de ciutat en els quals la colla castellera hi ha estat sempre present. Ens hem acostumat a tenir ben aprop les camises de color lila pujat. -com el vi negre de l'Empordà-, quan a Figueres es celebra alguna cosa i les trobariem a faltar a les nostres festes si no hi fossin presents.

La trajectòria que ha seguit la colla en tot aquest temps ha estat d'autosuperació constant i això els ha permès d'oferir cadescuna de les seves actuacions més elaborada i més aconseguida que l'anterior. Avui els nostres castellers ja tenen escrit un capítol ben viu de la història local, han superat amb escreix la fase de prova i s'han situat en un bon lloc en el rànquing de castellers de Catalunya. Podríem dir que han entrat en la fase de la seva consolidació definitiva responent a les expectatives que han sabut crear entre els seus conciutadans.

No cal que els digui, tant en nom propi com de la ciutat que represento, com n'estem d'orgullosos i com assumim com a nostres els seus encerts.

Enhorabona, castellers, i per molts anys!

Joan Armangué i Ribes
Alcalde de Figueres

ENTREVISTA ALS CASTELLERS

- PER QUÈ VAS ENTRAR A LA COLLA?
- QUÈ FARIES PER MILLORAR LA COLLA?
- QUIN CASTELL T'HA FET PATIR MÉS? QUIN CASTELL T'AGRADARIA ARRIBAR A FER ALGUN DIA?
- A QUINES DUES COLLES CONVIDARIES PER STA. CREU DE CARES A L'ANY VINENT?

Àngel Parra

- A través d'un grup de castellers un dia a la platja, el mes d'agost del primer any de fundació i amb l'excusa de buscar alguna activitat per la mainada vaig entrar a la Colla. Era un món desconegut per mi i vaig pensar: perquè no provar-ho?
- Potenciar el "bon rotllo" entre tots els castellers, fer més coses entre nosaltres, engrescar a més gent perquè s'apunti, ...
- La torre de 7 del Concurs en la que hi pujava el meu fill.
Em faria molta il.lusió poder arribar a muntar un folre algun dia.
- Els Bordegassos de Vilanova pel bon moment que estan passant
Els Xerrics d'Olot ja que seria interessant iniciar una bona relació amb aquesta colla

Xicu Poch

- Per fer bons castells. Creia que aquesta era una Colla amb potencial que em permetria assolir unes fites que jo no havia assolit com a casteller.
- És difícil contestar avui per avui. Trobo a faltar motivació i devoció pels castells ja que són molt sacrificats. Hem d'intentar per sobre de tot no perdre mai la il.lusió.
- Tan físicament, psicològicament i emocionalment, el pilar de 6
Somiar per somiar, el 4 de 9 amb agulla. Però treballant dur es podria fer algun castell de 8.
- Els Marrecs de Salt per la temporada que estan assolint
La Vella de Valls ja que mai han estat a Figueres.

Laura Osuna

- Vaig ser, juntament amb altres parelles, una de les fundadores d'aquesta Colla. En aquell moment teniem la il.lusió de formar una Colla Castellera a Figueres.
- Intentaria fer més "COLLA" procurant que la gent assistís més als assajos, sortides i altres activitats.
- El 3 de 7 aixecat per sota
Descarregar el 2 de 7 i el pilar de 6
- La Jove de Valls
Castellers de Vilafranca

ENTREVISTA ALS CASTELLERS

Consol Rabadan

- Quan es va crear la Colla ja m'ho van proposar però per motius de feina no va poder ser. Més endavant, degut a que al meu fill li agrada tocar la gralla, vam demanar informació a la botiga de la Colla i ens hi vam apuntar.
- Buscar un sistema per motivar més a la gent, des dels propis assajos i posteriorment a les sortides.
- L'aixecat per sota
Algunes castells de 8
- Una colla gran com la Joves de Valls, Vilafranca, etc...
Una de més petita com podrien ser els Xerrics d'Olot.

Montse Garrote

- Estic a la Colla des dels seus inicis. M'hi vaig apuntar juntament amb el meu fill el primer mes de fundació de la Colla, concretament al primer assaig que es va fer a la Salle.
- És molt difícil, potser tots hem intentat alguna cosa. Seria bo fer més publicitat a la comarca, promocionar més el jovent, etc...
- Molts castells, potser la torre de 7 del Concurs i el primer pilar de 6
Descarregar el pilar de 6
- He conegut moltes colles al llarg d'aquests anys i ara convidaria als Minyons de Terrassa i a la Joves de Valls.

Josep Bonal

- Buscant algun tipus d'activitat pel meu fill, ara fa 4 anys vaig veure una actuació de la Colla a Figueres, per les festes de la Sta.Creu. Ens va agradar i a partir d'aquí vam entrar a la Colla tota la família. La meua primera actuació va ser a Port de la Selva.
- Dialogar més amb la gent, fer més "colla" (buscar més unitat, un destí comú, cuidar el grup, etc). Donar més importància a cada casteller, faci el que faci dins la colla i ressaltar per davant de tot la paraula COLLA.
- Des d'un punt de vista físic, el primer castell que vaig fer, un castell de 6. Però també em fa patir molt la torre.
El 3 de 8 aixecat per sota.
- La Joves de Valls
La Vella de Valls

ENTREVISTA ALS CASTELLERS

Jaume Font

- La meva germana ja estava a la Colla i també hi tenia gent coneguda. A mi m'agradava aquest món. Vaig entrar a la Colla després del seu bateig essent la meva primera actuació a l'Escala i concretament formant part de la pinya d'un 3 de 6.
- Intentar captar més gent. Potser tornar a anar a les escoles, fer activitats per la mainada. Crec que gràcies als més petits entren molts pares a la Colla.
- El 5 de 7 a França
Descarregar el pilar de 6 i la torre de 7 però també algun castell de 8
- Els Castellars de Barcelona
La Vella de Valls

Jordi Lozano

- Gràcies a les meves filles que formaven part de la Colla jo, juntament amb la meva dona, ens vam engrescar i vam acabar-hi entrant ja que ens agradava tot aquest món. Això va ser el segon any de fundació de la Colla.
- Fer els assajos més dinàmics, fer participar més a la gent de la pinya. També intentar dintre les possibilitats de cadascú que qui pugui pujar ho probi. Sóc conscient que per aconseguir-ho fa falta l'assistència constant de tots els castellers i que tothom s'ho prengui en serio.
- El 4 de 7 amb agulla
Algun castell de 8
- La Joves de Valls
Els Capgrossos de Mataró

Anna Font

- Unes amigues m'ho van proposar amb molta insistència fins que vaig entrar a la Colla el mes de desembre del seu primer any d'existència. El meu primer castell va ser l'estiu del 97 a l'Escala, debutant com a dos en un 4 de 6.
- Anar a les escoles a promocionar la Colla, fer publicitat (diaris, propaganda, etc), organitzar més festes per captar jovent,... Mantenir la gent existent i motivar-la fent que tothom disfruti fent castells.
- El 5 de 7 a Figueres
El 3 de 8
- La Joves de Valls
Els Minyons de Terrassa

Activitats extra castelleres

Carnaval

Calçotades

Caps de setmana

Arrosades

Activitats extra castelleres

Concurs
creus de maig

Esports per
a la mainada

Sortida amb
vaixell

Visita al celler
Espelt de Pau

**APUNTA'T A LA COLLA CASTELLERA
I PODRÀS GAUDIR DE MOLTES
ACTIVITATS!!**

SIS ANYS DE CASTELLS

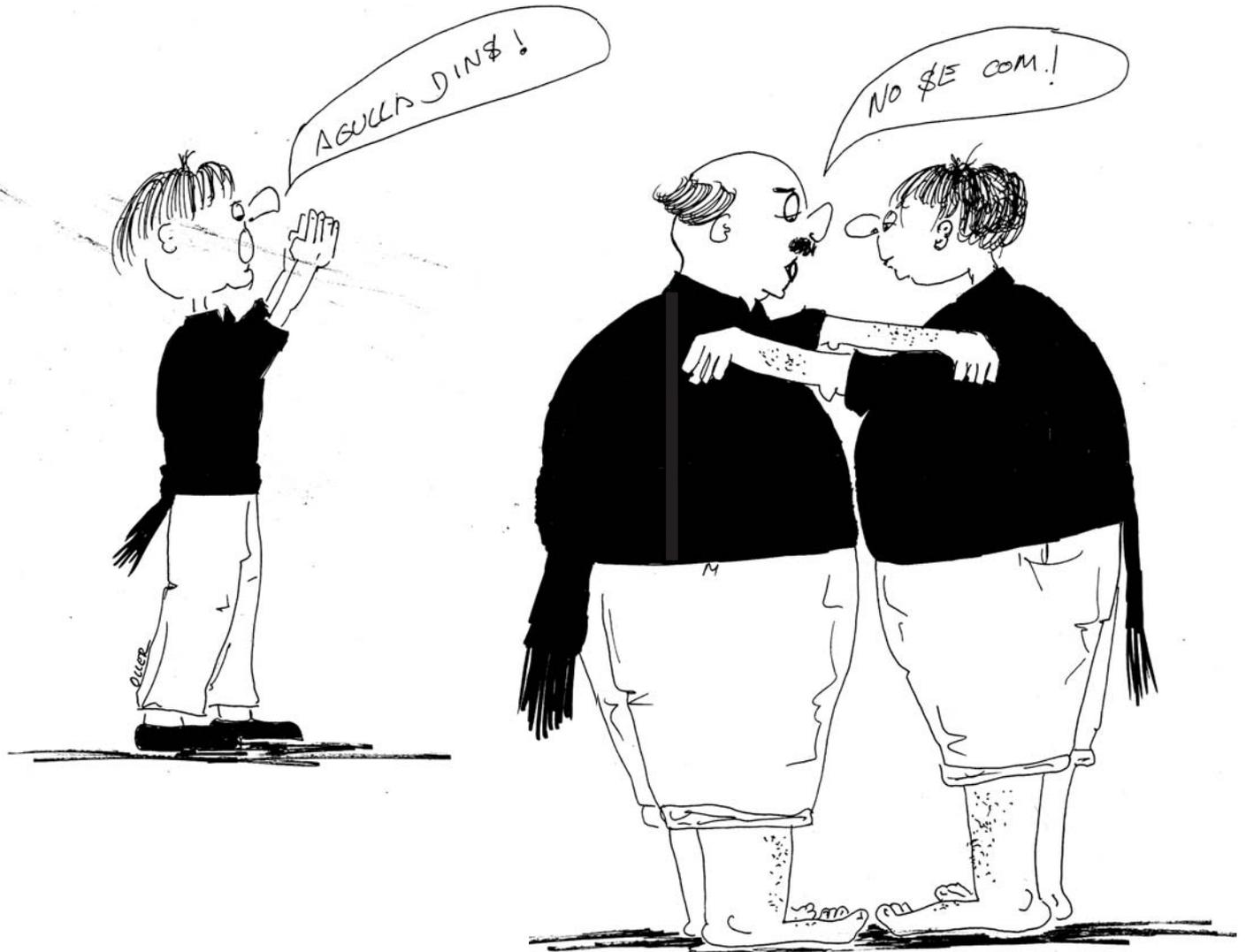
Ja fà sis anys que fem castells, sis anys que ha passat de tot, penes, alegries, discussions, empenyades, satisfaccions, festes, en fi, una mica de tot, l'únic avantatge, és que ara tenim més experiència que abans.

Tots ja ens coneixem, tots ja sabem de quin peu calcem, per això hem après a ser més tolerants i a estar més units que mai, ja que a tots nosaltres ens interessa fer castells i tirar la colla endavant, i encara que és difícil i que costa molt, sabem també que lluitant i deixant-nos de tonteries la colla tirarà endavant.

Ja sé que aquest escrit és el de sempre, sempre amb la mateixa història, però és que a la llarga tot acaba allà mateix i el temps s'en encarrega de posar a cadascú al seu lloc. Però penseu que, malgrat tot, la Colla Casteller de Figueres, té un lloc dins el món casteller.

Joan Campos

PUBLICITAT

EL POM DE DALT

(Aquesta vegada deixarem el tronc, una mica de costat perquè és la part més lluida d'un castell on tothom hi fixa els ulls.)

El pom de dalt està format per els dosos, l'acotxador i l'inxaneta ,o sigui, els de menys pes ,amb més força , i més valents.

Aquesta mainada han de treballar molt i portar molt assaig , han de pujar molt amunt i ràpid i ja saben que la força no els hi pot fallar, com també saben que quan s'ha de baixar han de ser molt ràpids ,perquè en cas de que el castell caigués no es facin mal. I d'ells depèn si es carrega el castell o no.

Els dosos són els dos nens que hi ha al cim del tronc, i al cim dels dosos hi puja l'acotxador que és el que es posa com si diguéssim de "quatre grapes" per a que l'inxaneta passi per el cim seu i coroni el castell.

En aquesta foto podem veure molt bé el pom de dalt ja que és un castell aixecat per sota.

LA PINYA

La pinya està formada per un grup de castellers que, tocant de peus a terra, es reparteixen diferents funcions amb l'objectiu de que el castell tingui una base sòlida. En el nucli de la pinya s'hi posen els baixos, castellers que formen el peu del castell i a on pugen els segons.

Així que a la pinya tenim: els baixos, les agulles, les crosses, els contraforts, les primeres mans, (els que aguanten el cul dels segons) els vents, els laterals, els taps, les rengles, segones mans, terceres mans...

La pinya es forma a base de cordons concèntrics a peu del castell i ha de ser lo més compacte possible; no hi pot haver lloc ni per a una mosca. Quan més compacta és la pinya, millor que millor.

La pinya té dues funcions: assegurar que aguantí el pes del castell, que no s'obri i no s'enfonsi, i quan es fa llenya que sigui ben compacta per a que no es puguin fer mal els que cauen.

Fer pinya és sacrificat i d'ella a vegades depèn l'èxit del castell.

Qui és?

Amb el cinturó descordat,
la Colla ja l'ha avisat:
- A més d'ensenyar el "carnet",
a veure si ensenyas "la identitat"!!...-

Qui és aquest casteller?...

Enzeixats

Busca les següents paraules:

- ALETA
- CARROGROS
- CONTRAFORT
- CROSSA
- DAUS
- GENT
- FOLRES
- GRALLES
- MANILLES
- TERÇOS
- TORRE
- PINYA

T	C	O	L	P	L	F	A	C	D
R	A	S	I	C	R	O	S	S	A
O	T	N	E	L	L	L	O	E	U
F	Y	E	S	R	A	R	D	L	S
A	E	F	O	I	G	E	G	L	U
R	E	R	Ç	O	E	S	S	A	A
T	O	R	R	E	S	E	M	R	T
N	P	R	E	R	T	N	E	G	E
O	A	E	T	A	M	U	N	T	L
C	M	A	N	I	L	L	E	S	A

I amb les lletres sobrants podràs llegir
una frase molt significativa. ANIM!!

Jualu.

Com costa acostumar-nos a l'Euro...

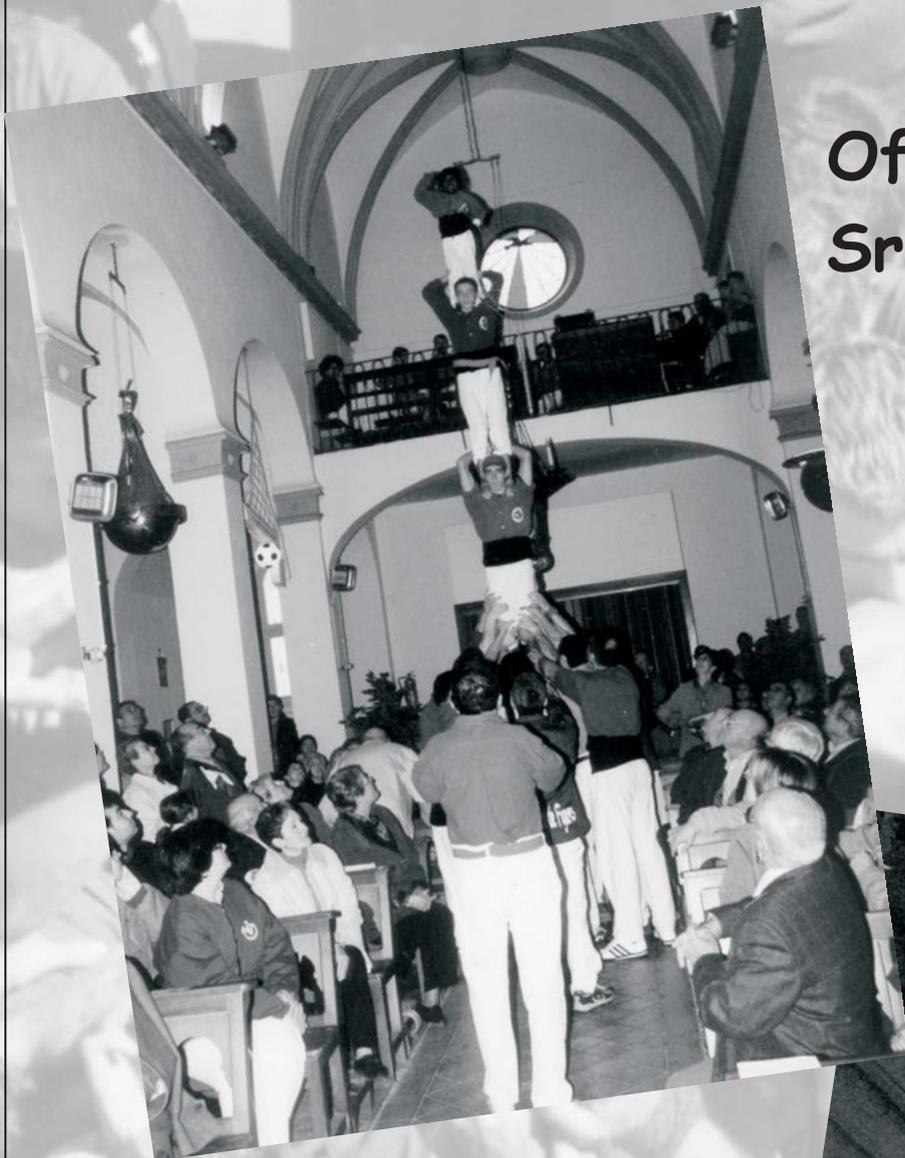
Tres Castellers, per celebrar un castell descarregat, van a prendre una cervesa. A l'hora de pagar el cambrer els cobra 30 Euros (10 Euros cadascun). Els castellers ho troben molt car i van a queixar-se a l'amo del bar, el qual els diu que vagin a la taula per acabar-se la cervesa, que ja hi farà anar el cambrer per arreglar-ho. L'amo del bar li dóna 5 euros al cambrer dient-li "Té, torna'ls això i que callin..." El cambrer pensa: "com ho faig per repartir 5 Euros entre tres?". "Ja ho sé, els donaré un euro a cadascun i els altres dos m'els quedo de propina.

Així és que els amics paguen 10 Euros cadascun menys 1 que els hi tornen que en són 9, 9 per 3 són 27, mes dos que se'n queda el cambrer en fan 29, on és el que falta?

ELS NOSTRES "BOLDS"

Ofrena a Ntra.
Sra. de la Salut

Actuació a la
plaça de l'Escorxador

ELS NOSTRES "BOLDS"

Fires i Festes
de Sta. Creu
Figueres.

Pilar Caminant

Tres pilars
simultanis

ELS NOSTRES "BOLDS"

**Inauguració plaça nova
a Pau (27-07-02), que
tindrà el nom de
Plaça Catalunya**

**Diada de
Sant Pere,
Figueres,
28-07-02**

ELS NOSTRES "BOLDS"

Fira del vidre
a Cistella

ELS NOSTRES "BOLDS"

Fira de la mongeta,
a St. Llorenç
de la Muga

Fira del Tortell
a Bàscara

ELS NOSTRES "BOLDS"

25 anys Escola Bressol, Perpinyà

MALALTS DE CASTELLS

Tots els que un bon dia vàrem estrenar la camisa de color, els pantalons blancs i la faixa negra ens hem hagut d'enfrontar (bé perquè ens la han fet, bé perquè ens la hem fet a nosaltres mateixos) a la pregunta més difícil de respondre per a tot casteller: "Què és per a tu ser casteller?". Invariablement, la gran majoria hem agafat el camí més fàcil i hem tirat de tòpic: ser casteller és una manera de viure, una manera d'entendre la vida,

Per qué passem tan mala estona quan hem de respondre a la pregunta en qüestió?. Em direu que ser casteller és un sentiment, i que generalment, per no dir sempre, és molt difícil expressar amb paraules els sentiments. Però, i si en realitat el que passa és que els castellers estem afectats per una espècie de "malaltia" que condiciona el nostre comportament i les relacions personals amb el nostre entorn?. Pensem en altres "malalties" similars, o fins i tot pitjors: estar enamorat, ser soci del Barça, Partint d'aquest supòsit, descriurem a continuació els principals símptomes, que ens ajudaran a distingir a qualsevol persona afectada per aquesta "malaltia".

Començarem amb la síndrome de l'apilament. És de tots prou conegut que la beguda preferida pels castellers (en dura competència amb el cigaló) és la cervesa, preferentment d'una marca determinada, de cinc puntes i de color daurat, que no anomenarem per no fer publicitat. Hem de pensar, però, que els castellers, tot i ser un col·lectiu important, no en són els únics consumidors. Com distingir, doncs, a simple cop d'ull a un grup de castellers, per exemple, en un bar?. És molt senzill. Normalment les ampolles o llaunes de cervesa es distribueixen pel damunt de la taula en funció de la posició dels seus respectius consumidors (és a dir, una ampolla o llauna davant de cadascú), o bé de manera més aleatòria. Doncs bé, en una taula de castellers, les ampolles o llaunes solen ocupar el centre de la taula, apilades una a sobre de l'altra, formant una estructura altament inestable. La rivalitat i l'esperit competitiu que caracteritza a tot casteller sol representar, a més a més, una motivació adicional per a demanar més beguda amb l'únic propòsit de fer més gran (i inestable) l'estructura, augmentant indirectament el consum de cervesa fins a límits insospitats.

Un altre símptoma que afecta a tot casteller des d'un bon inici és aquell que el fa veure a la resta de persones que l'envolten amb uns altres ulls. Ho il·lustrarem amb un exemple. Tots sabem que, de la mateixa manera que les dones tenen tendència a mirar determinada part del cos dels homes que tots ja sabem i que no cal anomenar, en el primer que es fixen els homes quan veuen una dona és en els ulls. En canvi, el casteller no fa distinció de sexe, edat ni color. En una ràpida repassada visual, un casteller és capaç de calibrar en pocs segons l'alçada, pes, envergadura, resistència i altres aspectes més complexes per tal de classificar a la "víctima" en funció de l'hipotètica posició que aquesta podria ocupar en un castell. Val a dir que, sobint, aquestes repassades visuals solen ser molt mal interpretades, no ja només pel subjecte passiu, sino també pel propi casteller, que comença a dubtar fins i tot de les seves inclinacions. Com deia un reputat casteller que va arribar a ser cap de colla, "el que més em preocupa des de que sóc casteller és que abans només em mirava les dones, i ara també em miro als homes!".

Continuarem amb el que podríem anomenar com a “mal del santoral”, que consisteix en que un casteller que el darrer cop que va anar a missa va ser quan es va casar (i encara va anar enganyat), i que oblida sistemàticament cada any el dia del sant dels seus fills, marca en vermell en el calendari dies tan assenyalats com Sant Jordi, Sant Joan o la Mare de Deu de la Mercè (el sant de la seva esposa), però també, sense explicació aparent (no coneix a ningú amb aquests noms, per altra banda tan poc corrents) dies com ara Sant Fèlix, Santa Úrsula, Santa Tecla, Sant Magí o fins i tot, la Mare de Déu de la Misericòrida. Normalment aquest sol ser el preàmbul d'un canvi de comportament que afecta en major mesura al nostre entorn més proper, i que pot portar greus problemes de convivència. I és que aquells diumenges de Juliol i Agost, que la família ha estat esperant tot l'any per a anar a passar el dia a la platja, a arrebossar-se de sorra i a torrar-se al sol en un espai en cap cas superior al metre quadrat (i mal quadrat), o bé a la muntanya, a disfrutar de la natura i de les seves amatents criatures, com ara les formigues i les mosques, el casteller els sol aprofitar per a agafar el cotxe, fer com a poc un parell de centenars de quilòmetres i disfrutar sota un sol de justícia, en una plaça sense un sol arbre i a peu dret, d'una magnífica diada castellera fins a les quatre de la tarda (o quarts de sis si és Sant Fèlix), amb el conseqüent cabreig de la parella, a qui a la nit els morros li arriben a terra, i que ha tingut tot el dia per a madurar quin podria ser el càstic (altrament dit venjança) més adient.

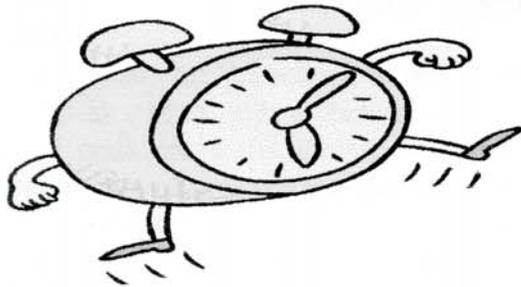
Un cop descrits els símptomes, i deixant a banda d'altres de menys espectaculars (com ara la confusió en el significat de certes paraules, per exemple vent, segon, pinya, llenya, carregar, ...), us preguntareu quin és el tractament a seguir per part dels afectats. Malauradament hem de dir que la ciència no ha avançat gaire en aquest terreny, i que, en la nostra opinió, no s'hi han destinat els suficients recursos a la investigació i recerca (entre altres coses, perquè no hi ha cap casteller dels Estats Units). Per tant, a dia d'avui no s'ha descobert remei ni tractament prou eficaç per a curar a un malalt de castells, tot i que s'ha provat amb mètodes molt poc ortodoxes que comentarem en una propera entrega.

Malgat tot, des d'aquestes pàgines volem encoratjar a tots els afectats per la malaltia, i dir-los que no han de perdre l'esperança. De moment ens haurem de conformar amb que aquest modest article ens serveixi per a eludir el tòpic, o bé per a afegir-ne un altre, quan ens facin la pregunta (que ens la farà un dia o altre): “qué és per a tu ser casteller?”.

Joan Francesc Ferrón Arcas

EN QUIM... UN CASTELLER TRAPELLA

És diumenge i són les vuit del matí i el despertador toca "riiiiiiiiiiiiiing" en Quim para el

despertador ja estava despert dels nervis que tenia per anar a fer castells, la seva mare el crida Quiiiiiiiiiim!!! que són les vuit. -Ja estic llevat mare. S'aixeca del llit d'un salt i se'n va cap a la finestra, encara tot és fosc, però li sembla que farà bon dia, no fa gota de vent i les estrelles de mica en mica van marxant deixant el cel sense cap núvol, -Això vol dir que no plaurà. - Diu en Quim.

En Quim es vesteix amb el pantaló blanc i la camisa lila, amb el mocador vermell i la faixa a la mà, baixa l'escala amb tres salts i ja seu a taula, on la seva mare ja li té l'esmorzar preparat una botifarra amb dues llesques de pa amb tomàquet i un suc de taronja encara que a ell li hagués agradat més un got de llet, però ell ja sap que abans d'una actuació casteller s'ha d'emplenar primer la panxa. Amb dues queixalades ja s'ha acabat l'esmorzar, les campanes del campanar toquen tres quarts de nou... (havien quedat tots els castellers al local de la colla per abans fer una reunió). En Quim, molt nerviós, mira el seu rellotge i li diu a la seva mare: - Mare me'n vaig cap a la plaça, que falta un quart per a les nou i no hi seré a temps. Fa un petó a la seva mare i se'n va. Tancant d'un cop fort la porta, marxa corrents cap a la plaça, on el seu pare, també casteller, ja l'esperava. La gent gran de la colla havia quedat per

esmorzar al local abans de la reunió mentre la mainada jugava i així es tranquil·litzaven una mica. En Quim arriba tot content i decidit al local dels castellers amb el seu mocador i la faixa, on els altres nens ja l'esperaven per jugar.

Són quasi les deu i el sol comença a apretar, ja tothom ha esmorzat, tots els castellers van cap a la plaça, ja s'ha decidit quins castells es fan i en Quim s'estrena amb un tres de nou.

En Quim, que té nou anys, ja ha fet d'aconxador i anxeneta i ja sap què són les altures, però en Quim es va fent gran i ha d'anar baixant de pis. Ara fa de dosos amb el seu company en Pere, que són molt amics, i van al col·le junts. En Pere és un nen molt trapella i en Quim sempre que pot el segueix, sense que el seu pare se'n adoni perquè si no el castigaria. Han amagat els papers del muntatge de les pin

yes al cap de pinya, en Joan.

Ja són tots a plaça i el cap de colla, en Sebastià, li diu a en Joan: - "Porta'm el muntatge de les pinyes, que anirem cridant la gent que es vagi posant al seu lloc, així anirem més ràpid."

En Joan va a buscar la seva carpeta i la carpeta ha desaparegut. -Què ha passat, que no trobo la carpeta? Però si l'havia deixat aquí? En Sebastià li contesta: - Jo l'he vist al cim d'aquell esglaó. -És que jo li he deixat! contesta en Joan, però no la veig en lloc. -No et preocupis- li diu

en Sebastià, ja la trobarem ,això és que algú l'ha agafat , o per fer una broma o sense voler. És clar que amb tanta gent ... sempre passa alguna cosa.

Es varen posar tots dos ,el cap de colla i el cap de pinya, a buscar la carpeta que tenia els fulls de les pinyes dels castells, i no els varen trobar enlloc.

En Joan, tot preocupat li diu a en Sebastià: –Mira, més o menys ja sé qui va a cada pinya del castell, ho farem una mica a ull a veure què passa. Però en Joan feia tants anys que era cap de pinya, que se sabia tots els noms de la gent de la pinya de cada castell. –Molt bé.- Li contestà en Sebastià estic sota la teva confiança. Però la carpeta no sortia.

El cap de pinya comença a cridar els baixos del primer castell , després crida les crosses ,les agulles ,els laterals i va formant la pinya ,que ha de ser ben compacta, ja que el fet d'aguantar tan de pes, els que són a baix no es poden moure ni un centímetre. El cap de colla ja crida els segons els terços i amunt...! Ja se senten les gralles ,el castell és carregat, ara falta descarrega, van baixant tots i el primer castell queda descarregat.

Ara anem pel segon castell. En Quim ha de pujar, però la carpeta encara no ha aparegut . A on és amagada? A on serà la carpeta? Només en Quim i en Pere ho saben. En Quim puja en aquest 3 de 8, tocant les gralles, el castell és coronat i descarregat.

Continuen els nervis i s'ha de muntar la pinya d'un 3 de 9 que s'ha d'estrenar i o hi ha carpeta per la pinya. El cap de pinya ,en Joan està tan nerviós que no sap el que es fa. Per un moment ha quedat en blanc ,no sap com començar la pinya del 3 de 9 que li va fer perdre nits senceres, perquè no sabia qui hi podria posar ,ja que hi volia la gent mes valenta, però bé el castell s'ha de fer sigui com sigui, amb carpeta o sense.

En Quim veu en Joan desesperat i pensa.- Potser li hauria de donar? Però

què dirà en Pere? En Quim veu en Pere i li diu :- Pere donam la carpeta! – No ,li contesta en Pere ,espera una estona més, que el castell s'hagi fet. En Quim diu – Però si no hi posa qui ha de posar igual fem llenya.... –No tinguis por, quan el castell sigui descarregat, els hi donarem . En Quim no està gaire convençut, perquè per la colla és un dia molt important, ja que s'estrena un 3 de 9, un castell molt difícil ,i s'ha de descarregar.

En Sebastià, el cap de colla, crida el cap de pinya ,en Joan, -Va, prepara la pinya, que ja no podem perdre més temps ,que hem de fer un castell molt important i la gent es cansa d'esperar. En Joan munta la pinya com a ell li sembla que anirà més bé ,mira de col·locar-hi la gent més forta i valenta ,per aguntar estona, ja que és un castell que vol una mica de temps i la pinya ha de patir una mica. Ja tenim la pinya a punt de pujar-hi els segons. Tot està perfecte encara que no hagi aparegut la carpeta.

Ja se senten les gralles que diuen que els terços ja són a dalt. En Pere i en Quim ja comença a pujar ,el cap de colla ja els ha dit: – Dosos... amunt! Puguen els dos com sempre els havien ensenyat, molt de pressa ,el castell està perfecte: ni es mou . Ara puguen l'acotxador i l'anxaneta, però a aquest últim li queda un peu enganxat a la faixa de l'acotxador i no es pot moure. Els de la pinya comencen a cridar que no poden aguantar ,i ja comença a tremolar tot el castell. Els segons també ja comencen a estar esgotats ,i el pobre anxaneta que no pot passar ,les gralles que no toquen el toc de castell coronat... El castell fa llenya, tothom crida, n'hi ha que ploren, n'hi ha que s'han fet mal...molta tensió a la colla .

De cop i volta es veu una nena que té una mica de sang a la cella. En Quim es queixa d'un braç, en Pere del nas....Però la carpeta no ha aparegut.

En Quim, en Pere i la Maria se'ls emporten a urgències. En Sebastià i

els pares dels nens els acompanyen. La plaça espera a veure qué ha passat per fer el pilars de comiat. En Quim surt amb el braç enguixat ,en Pere té el nas trencat i s'ha de esperar a que l'observin, es queda a urgències amb la seva mare, i a la Maria li posen uns punts a la cella ,i tornen anar cap a plaça. Han d'esperar a tornar a fer castells fins que estiguin ben curats. I la colla fa el pilar de comiat.

En Quim, desesperat ,no per el mal sinó per la carpeta, es dirigeix amb el

cap de pinya i li diu: -Joan la culpa de tot això la tenim en Pere i jo. La carpeta l'hem amagat sota una jardinera allà a la plaça ,quan tu estaves distret. I et vull demanar perdó. En Joan amb una cara nerviosa, li diu - Us hauria de trencar la cara a tots dos per la jugada que m'heu fet ,però ja ho heu pagat bé, ho hem pagat tota la colla, a l'hora del castell que heu fet llenya. Espero que no torni a passar. I si et plau dóna'm la carpeta. En Quim, tot moix va a buscar la carpeta i els la dona.

En Quim se'n va cap a l'hospital a veure com està en Pere. Li han d'operar el nas, de tan forta com ha estat la caiguda. En tindrà per uns dies i li ha confessat que ja ho havia dit al cap de pinya, que havien amagat la carpeta i que ja els l'havia tornat.

Però en Pere i en Quim es varen quedar sense fer els castells més principals de la colla com a càstig. Però varen continuar essent igual d'amics i varen continuar essent de la colla.

Anna Iglesias

**Solució als
mots enzeixats**

T	C	O	L	P	L	F	A	C	D
R	A	S	I	C	R	O	S	S	A
O	T	N	E	L	L	L	O	E	U
F	Y	E	S	R	A	R	D	L	S
A	E	F	O	I	G	E	G	L	U
R	E	R	Ç	O	E	S	S	A	A
T	O	R	R	E	S	E	M	R	T
N	P	R	E	R	T	N	E	G	E
O	A	E	T	A	M	U	N	T	L
C	M	A	N	I	L	L	E	S	A

REFLEXIÓ

ESTIC SEGUR QUE EN EL PENSAMENT DE CADA UN DE TOTS NOSALTRES ENS HEM PREGUNTAT ÚLTIMAMENT: QUE PASSA AMB LA COLLA ? POSSIBLEMENT HEM INTENTAT LOCALITZAR EL PROBLEMA I TROBAR UNA RESPOSTA I ANALITZAR FINS I TOT EL PERQUÈ S'HA ARRIBAT A AQUESTA SITUACIÓ.

EL PERQUÈ HA PASSAT, EL QUE NO HEM FET, EL QUE HAURÍEM D'HAVER FET, ARA JA NO IMPORTA, PERO SÍ QUE ENS HA DE FER REFLEXIONAR, PERQUÈ DELS ERRORS TAMBÉ SE'N TREU PROFIT. NO ES TRACTA DE BUSCAR RESPONSABLES, POTSER TOTS HO SOM UNA MICA I NO ENS HEM DONAT NI COMPTE, TOT AIXÓ AVUI ÉS AIGÜA PASSADA, BUSQUEM SOLUCIONS PERQUÈ ENS I JUGEM MOLT.

LA NOSTRA COLLA HA PASSAT MOMENTS MOLT BONS I ARA ENS EN TOCA UN DE DELICAT I AQUÍ ÉS QUAN HAURÍEM D'ESTAR MÉS JUNTS QUE MAI, QUAN HAURÍEM D'OBLIDAR ELS MAL ROLLOS, QUAN ENS HEM DE QUEDAR AMB LO BO I APARCAR LO DOLENT . PERQUÈ AQUESTA COLLA L'HEM CREAT NOSALTRES JA FA SIS ANYS I SEREM NOSALTRES QUI LA TORNAREM A ARRIAR, TOTS ELS QUI ENS TROBAREM NOVAMENT ALS ASSAJOS, TOTS ELS QUI ENS MONTAREM LES NOSTRES FARRES I TOTS ELS QUI TIRAREM ELS CASTELLS DE SET A PLAÇA.

CASTELLERS, AIXÓ TÉ REMEI I PODEM CURAR-HO SENSE ANAR AL METGE, NOMÉS ENS HO HEM DE PROPOSAR, US ASSEGURO QUE HI HA SITUACIONS MOLT MÉS PREOCUPANTS, DIFÍCILS I COMPLICADES I QUE NO TENEN REMEI.

CASTELLERS DE FIGUERES, ARA O MAI

Gregori Peral Juanola
Casteller de la Colla Casteller de Figueres

Figueres amb la Colla Castellera

Ajuntament

de Figueres

PUBLICITAT

PUBLICITAT

POENA
els castellers

Torre de moscles,
castell de colors!
Amunt, els homes
i el seu esgorç!

Si cau la torre,
la remuntem.
Visca el coratge
d'un poble garem!

Nausica

Mainada

ENDIVINALLA

Un i dos i tres i quatre la
meitat de vint-i-quatre; vint-i-quatre
i vint-i-cinc, dos i tres i quatre
i vint.

Solució:.....

Nausica

Era una enxaneta que li va preguntar al cap de colla:

- Per on em toca pujar?
- Cap allà.

I al cap d'una estona, li va tornar a preguntar:

- Per on em toca pujar?
- Cap allà.

Al cap d'un rato l'enxaneta, va pensar:

"ai, per on em tocava pujar?..."
"Ah!! Si, per el capellà..."

Era Laura Nausica
#... Nausica

EL RACÓ DELS MÉS PETITS

- 1 - Porta gent amunt i avall,
més veloç que un cavall,
quan arriba a l'estació
el xiulet toca una cançó,
és una sonora...
- 2 - És rodona com el sol
i jugar amb ella tothom vol,
pots xutar-la, passar-la,
enlairar-la i atrapar-la,
bota més que una granota,
perquè és una...
- 3 - Li agrada molt jugar a l'aigua,
encara més banyar-se amb tu.
S'hi capbussa i s'hi remulla,
amb les potes pot nedar
i sempre fà "quac-quac"
és un groguet...
- 4 - Full a full el pots guixar,
Amb colors ben divertits,
però no pas amb els dits.
Ara el teu món podrà ser
groc, blau, lila o vermell.
És un fantàstic...

Solucions:

- 1 - Locomotora 2 - Pilota 3 - Aneguet 4 - Quadern

Gregori

CURIOSITATS

Josep Carod-Rovira de ERC, és de la Jove de Tarragona.

Pep Bargalló de ERC, és dels Nois de la Torre.

Ernest Benach de ERC, és dels Xiquets de Reus.

Joan Raventós, ex-president del Parlament, és gran aficionat i vinculat als Nens del Vendrell.

Martí Carnicer, Diputat del PSC, no es perd cap bona diada castellerà.

Ignaci Riera, és casteller d'honor dels Castellars de Cornellà.

Miquel Corsí (L'Antonio de Poble Nou) i la seva filla Raquel, varen anar amb els Castellars de Barcelona, com també ho va fer la cantant Nina.

HO SABIES ?...

- El primer castell de nou del segle XX (4 de 9 amb folre), el va fer la Colla Vella dels Xiquets de Valls, el 25 d'octubre de 1981 a Valls.
- El primer castell de deu de la història (3 de 10 amb folre i manilles carregat), el varen fer els Castellars de Vilafranca a la seva plaça el 15 de novembre del 1998.
- Una setmana després, els Minyons de Terrassa varen descarregar aquest mateix castell a la seva ciutat.
- En els castells, també hi ha dialectes de l'aixecador, a Tarragona ciutat, en diuen acotxador, al Vendrell i a altres llocs del Penedès en diuen Cassola o Cassoleta.
- Un tres de nou amb folre fà uns vuit metres i mig aproximadament.
- La pàgina web de la colla Xiquets de Tarragona, desde la seva posada en marxa l'any 1995, la portada ha rebut a la vora de 115.000 visites.

Gregori Peral